॥ वरुणसूक्तम्॥

(तैत्तिरीयसंहितायां काण्डम् - १ / प्रपाठकः - ५ / अनुवाकः - ११ / पश्चादयः – ४९–५०)

उद्तुंत्तमं वेरुण पार्शमस्मदवांधमं वि मध्यमः श्रंथाय। अथां वयमादित्यव्रते तवानांगसो अदितये स्याम॥

(तैत्तिरीयसंहितायां काण्डम् - १ / प्रपाठकः - २ / अनुवाकः - ८ / पश्चादयः – १५)

अस्तंभ्राद्यामृंष्भो अन्तरिक्षमिमीत वरिमाणं पृथिव्या। आसींदद्विश्वा भुवंनानि सम्राड्विश्वेत्तानि वर्रुणस्य व्रतानि।

(तैत्तिरीयसंहितायां काण्डम् - ३ / प्रपाठकः - ४ / अनुवाकः - ११ / पश्चादयः – ४६)

यत्कं चेदं वंरुण दैव्ये जर्नेऽभिद्रोहं मंनुष्यांश्वरांमसि। अचिती यत्तव धर्मा युयोपिम मा नस्तस्मादेनंसो देव रीरिषः। कित्वासो यद्विरिपुर्न दीवि यद्वां घा सृत्यमुत यन्न विद्या सर्वा ता वि ष्यं शिथिरेवं देवाथां ते स्याम वरुण प्रियासंः॥

(तैत्तिरीयसंहितायां काण्डम् - १ / प्रपाठकः - ५ / अनुवाकः - ११ / पश्चादयः – ४९–५०)

अवं ते हेडों वरुण नमोंभि्रवं यज्ञेभिरीमहे हुविर्भिः। क्षयंत्रस्मभ्यंमसुर प्रचेतो राजन्नेनारेसि शिश्रथः कृतानि॥

(तैत्तिरीयसंहितायां काण्डम् - २ / प्रपाठकः - १ / अनुवाकः - ११ / पश्चादयः – ६५)

तत्त्वां यामि ब्रह्मणा वन्दंमान्स्तदाऽऽशांस्ते यजंमानो ह्विर्मिः। अहंडमानो वरुणेह बोद्ध्युरुंशश्स्म मा न् आयुः प्रमोषीः॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥ Begin generated on February 1, 2025

Downloaded from

 $oldsymbol{\bigcirc}$ http://stotrasamhita.github.io | $oldsymbol{\bigcirc}$ StotraSamhita | Credits